

10

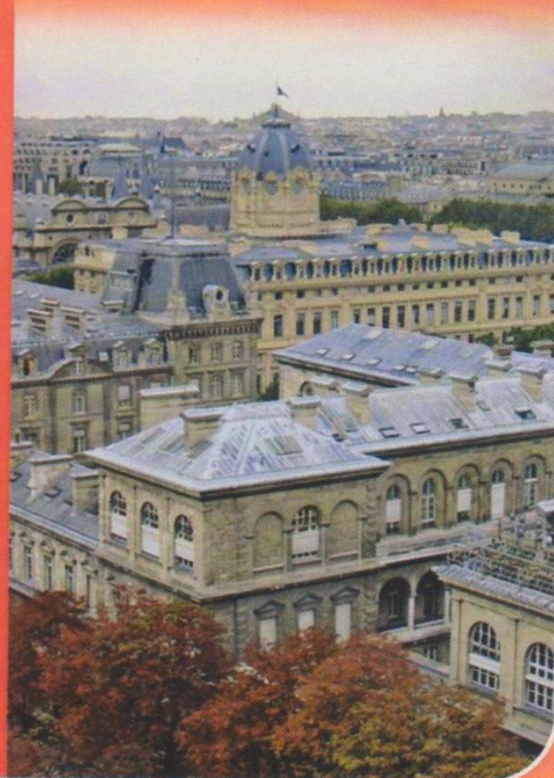
**МАТЕРИАЛИ
ЗА IX МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦИЯ**

**НАЙНОВИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ
НА ЕВРОПЕЙСКАТА НАУКА -
2013**

17 - 25-ти юни 2013

**Том 10
Педагогически науки**

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2013

ПЕДАГОГИЧЕСКИ НАУКИ

МАТЕРИАЛИ
ЗА IX МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

«НАЙНОВИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ
НА ЕВРОПЕЙСКАТА НАУКА -
2013»

17 - 25-ти юни 2013

Том 10
Педагогически науки

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2013

көпнұскалы қайта құрылу жағдайында позитивті-педагогикалық потенциалды қолдану танымдық іс-әрекетінде оқушыларды өз бетімен жұмыс істеуге үйретуде педагогтардың іс-әрекетін нақтылы ұйымдастыруға жағдай туғызады.

Бізге белгілі оқушылардың өзіндік жұмысы дегеніміз бұл сабақ барысында оқу іс-әрекетінің дұрыс ұйымдастырылуының нәтижесі. Бастауыш білім беру мәселелерін зерттеушілердің ғылыми ізденістері жеке тұлғаны жан-жақты дамытуды көздейтін мектептің оқу үрдісін ұйымдастырудың әдістері мен тәсілдерін тандауға және оның мақсаты мен мазмұнын тұжырымдауға бағытталған.

Оқушылардың өзіндік жұмысы бүгінде білім көзіне айналып отырған әртүрлі қайнаркөздерден жинақталған ақпараттарды жалпылау және өздерінің қабілеттіліктерін дамыту міндеттерін көздейді. Сол себепті де ол оқу тапсырмаларын орындауда өз бетімен шешім қабылдау және сол үшін жауапкершілік сезімде болу, өздігінен білімін жетілдіру дағдысына ие болады. Яғни, оқушы өзінің ішкі бостандығы мен өзіндік іс-әрекетіне мақсатты бағытталған тұлға ретінде сезінеді, шын мәнінде ол сондай тұлғаға айналады. Білім, білік, дағдының қалыптасуының жоғары деңгейіне жетуге қарағанда, мұндай психологиялық нәтиже оңтайлы болады. Оқушының интенсивті танымдық іс-әрекеті онда оқуға және еңбекке деген тұрақты түрткінің дамуына әкеледі.

Бастауыш білім берудің мазмұнында білім беру үрдісінің жаңа формалары мен әдістері барынша айқындалуда.

Өмірлік іс-әрекеттің әлеуметтік жүйесіне оқушының тиімді кірігуі үшін ол білім, білік, дағдыны игеріп қана қоймай, сонымен қатар шынайлықтың осы түрлерін меңгеру әдістерін және жағымды сапалар мен эмоциялы-құндылықтық қарым-қатынас тәжірибелерін, әлеуметтік өзара әрекеттесу дағдылары мен бағдарларының дамуын өзінде түйсінуі қажет.

Бастауыш мектептің алға қойылған міндеттерін шешу бастауыш сынып оқушыларының өзара әрекеттесуін ұйымдастыруда бастауыш сынып мұғалімдерінің бағыттарын өзгертуді талап етеді. Педагог оқытудағы интеллектуалды инициатива мен өзіндік ой-толғауларын қалыптастыратын, белгілі оқу тапсырмаларын қатаң орындайтын, ақпараттарды тек жаттап қана қоймай, педагог қойған сұрақтарға жауап беретін, оқушылардың қоғамдық дамуының әлеуметтік талаптарын ескере білу қажет.

Оқушылардың өздігінен білім алуын жетілдіру үшін бүгінгі күндегі педагогтан оқытылатын пән аясындағы ғылыми эрудициясы ғана емес, сонымен қатар жоғары дәрежедегі психологиялық-педагогикалық мәдениет, білім беру үрдісіндегі оқушылардың өзара келісімдерін ұйымдастырудың әдістері мен формаларын қолдана алуы талап етіледі.

Әдебиеттер тізімі:

1. Пидкасистый П.И. Самостоятельная познавательная деятельность школьников в обучении: теоретико-экспериментальное исследование. – М.: Педагогика, 1980. – 240 с.
2. Самостоятельная деятельность учащихся. Дидактический анализ процесса и структуры воспроизведения и творчества. – М.: Педагогика, 1982. – 184 с.
3. Сарсекеева Ж.Е. Технология организации самостоятельной работы младших школьников: Учебное пособие. Караганда: ТОО «САНАТ-Полиграфия», 2008. – 125 с.

ПЕДАГОГИЧЕСКИ НАУКИ

КОНТРОЛИРАМ ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ОБРАЗОВАНИЕ

- Лехкун Г.В., Стегницкая Л.В. Особенности организации дистанционного обучения в Украине..... 3
- Ширинская Г.Э. Дистанционное обучение как инновация в образовательном процессе..... 8

ПРОБЛЕМИ С ПРИГОТОВЛЕНИЕ НА СПЕЦИАЛИСТИ

- Сидорко В.П. Реализация функций навчання студентів-землевпорядників засобами міжпредметних зв'язків 10
- Овчинкин О.В. Анализ результатов оценивания аттестационных испытаний при переводе и зачислении на второй и последующий курсы 13
- Бялківська Я.В. Зміст навчання науково-технічного перекладу: предметний та процесуальний аспекти..... 15
- Цибульська В.М., Коломієць Ю.В. Дидактичний аналіз напрямків використання комп'ютера в школі 18
- Духаніна Н.М. Моделі медіаосвіти 20
- Мологай Л.А. Професійно-спрямоване навчання іноземній мові на інженерних спеціальностях 22
- Лузина Т.В., Галимова З.Х. Тенденции развития непрерывного образования в системе высшего профессионального образования..... 24
- Шпак О.М. Модель підготовки вчителя фізики до здійснення диференційованого підходу у навчанні учнів загальноосвітніх навчальних закладів 30
- Rudenko N.V., Bumar S. Educational problems of foreign students adaptation 31
- Козлова Е.В. Организация и содержание обучения иностранным языкам в Сент-Эндрюсском университете в Шотландии..... 33
- Майєр Н.В. Методична готовність майбутніх викладачів іноземних мов до професійної діяльності: сучасний стан і перспективи 37
- Коробейнік В.А. Визначення критеріїв та рівнів сформованості професійного самовдосконалення вчителів фізичної культури 39
- Оспанов Б.Е. Сыр сүлейлері шығармаларындағы имандылық иірімдері..... 42
- Ткачова О.О. Артистичні уміння – сукупність професійно-значущих якостей особистості вчителя 47
- Ночовка О.М. До проблеми самоосвітньої діяльності студентів факультетів підготовки вчителів початкових класів з додатковою спеціальністю «музика»..... 49

Тұрмағамбет – Абай Құнанбаев дәстүрін мықтап дамытушылардың бірі. Ақын өзінің 1910 жылы жазған « Абайды оқығанда » деген өлеңінде Абайға үн қосып, өнердің мәңгі жасайтынын Абайша түсінген, соған жауап қатқандай.

Артыңда атакты ердің қалса сөзі,

«Өлді » деп өкінбеймін оның өзі.

Қисынсыз кедергінің керегі не,

«Базарлап » болғаннан соң қайтар кезі,- дес ,

А. Құнанбаев ;

«Өлді деуге сия ма, ойландаршы,

Өлмейтұғын артыңда із қалдырған », - дейді .

Бұл жолдардан Тұрмағамбеттің өлең өнеріне, Абай поэзиясына қалай қарағанын байқау қиын емес. Сондықтан, ақын – жырау творчествосы кездейсоқ құбылыс емес. Ең алдымен ол өз топырағынан нәр алып тамыр тартқан, халық творчествосымен ақын, жырау, классик жазушылары (Абай т. б) оған үлгі болған. Халық ақын- жыраулардың дәстүрлі түрлерін пайдаланып, оны дамытқан .

Шығармаларынан ақынның өзіндік беті, стилі айқын көрінеді. Оны тұтас ақындарының ешқайсымен шатастыра алмайсыз. Өзінің Тұрмағамбет екенін бірден танытып, мен мұңдалап тұр. Ақынның поэзиясы халықтың ниеттегі, шыншыл сыршыл туындылар. Оның тұла бойы түгел адамгершіл ақ ниеттерге толы. Әділет, ар-ұят, иман – моралистік пікірлері қазіргі заман тілегіне үндес. Тұрмағамбет Ізтілеуов – ХХ ғасырдағы қазақ әдебиеті тарихында өзіндік орны бар, ерекшелігі бар ақын. Шығармаларының қамтитын мәселесі де кең. Ол өзінің ақындығын үгіт, насихатқа құралған арнау өлеңдерден бастап, ағартушылық бағытқа келді, сонымен қатар кеңес заманының жаңа тұрмысын жырлаған шығармалары арқылы қазақ әдебиетіне үлесін қосқан. Сондықтан ақын –жыраудың творчествасын зерттеудің мәні зор. Тұрмағамбет Ізтілеуов творчествосы – кең раналы бай творчество. Оның осы күнге дейін түгел жиналып, зерттеліп тиісті бағасын алған жоқ .» [б. 10-116].

Сонымен қатар ермен әйелге бірдей қатыстырып айтылатын да қанатты сөздерін көрсетуге болады:

«Күліп сөйлеген ерден без,

Жылап сөйлеген әйелден без». Сабырсыз әйелдің сөзінен безіп, жылтыңбай жеңіл мінезді еркектің сөзінен ер мінезді адамның қасиеттері аздау болатынын меңзейді..

Осындай өлең шумақтарынан халқымыздың педагогикалық, психологиялық тәжірибеге өте бай екендігін көреміз. Жеке тұлғаны қалыптастыруда халқымыздың жасампаздығы одан әрі қарай өрши түседі деген оймен қортынды жасағымыз келеді .

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. А. Құнанбаев Қара сөздер 2007 ж

2. М. Жұмабаев Педагогика .

3. С. Ш. Әбенбаева А .М Құдиярова Ж.Ә . Әбиев Педагогика 2003 ж.

4. Бес ғасыр жырлайды 1-том

5. Т. Ізтілеуов Шығармалары. 2-том Алматы. Жазушы 2007 ж.

6. Ұ.Жанбершиева Тал жібектей таза сөдің тарланы. Қызылорда. Тұмар. 2006-ж.

Ткачова О.О.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

АРТИСТИЧНІ УМІННЯ – СУКУПНІСТЬ ПРОФЕСІЙНО-ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ВЧИТЕЛЯ

Одним з основних і унікальних чинників реформування освіти є вчитель, який уміє не тільки ставити й вирішувати освітні завдання та транслювати знання, але й є активним суб'єктом педагогічної діяльності, орієнтованим на розвиток особистості учня. Суттєвою умовою для здійснення навчально-виховної діяльності і власний рівень сформованості артистичних умінь у майбутніх вчителів.

Соціально-економічні, політичні та культурні трансформації в Україні призвели до зміни соціального замовлення на освіту і появи нових орієнтирів в освітній діяльності. Реалізація завдань гуманізації та гуманіторізації освіти, особистісно-орієнтованої спрямованості навчання й виховання вимагають від системи професійної педагогічної освіти вирішення завдань підготовки вчителя з гнучким педагогічним мисленням, уміти творчо та ефективно передавати молоді знання і досвід. Суттєвою умовою для здійснення навчально-виховної роботи є високий рівень сформованості у вчителів артистичних умінь як компонента педагогічної майстерності.

У процесі аналізу психолого-педагогічної літератури та узагальнення досвіду педагогів нами встановлено, що історично склалося декілька точок зору щодо змісту поняття „педагогічна майстерність» як мистецтва виховання: навчання, що постійно вдосконалюється (В. Мадзігон, С. Якушева, В. Пилипчук); знання особистостей педагогічного процесу, уміння його побудувати (А. Макаренко, С. Рувинський); синтез розвинутого психолого-педагогічного мислення, професійно-педагогічних знань, емоційно-вольових засобів виразності (В. Ягунова).

У якості вихідного поняття педагогічна майстерність розглядається комплекс властивостей особистості вчителя, компонентами якої є: гуманістична спрямова-

ність особистості вчителя, професійна компетенція та ерудиція, професійні здібності, педагогічна техніка і його професійно-педагогічна культура.

Артистичні уміння входять до складу педагогічної майстерності і обумовлені наявністю комплексу естетико-креативних якостей: широкого світогляду, духовно-моральної позиції, натхнення, художньо-педагогічної уяви, емоційної переконливості, переконання, виразно мовленнєвої діяльності.

Артистичні уміння розглядаються нами як сукупність професійно-значущих якостей особистості вчителя, що дозволяють педагогу встановити емоційний контакт з учнями та творчо викладати власний предмет.

Структура артистичних умінь майбутніх учителів представлена *особистісним компонентом* (уміння управляти своїм внутрішнім станом, своєю поведінкою, своїм організмом (управління внутрішнім самопочуттям учителя, розвинутою уявою та увагою, інтуїція і бачення ситуації „ізнутри»; *зовнішнім компонентом* (уміння впливати на особистість (жести, міміка, пантоміміка, управління педагогічним спілкуванням, передача свого емоційного відношення до діяльності; *оцінювальний компонент* (уміння здійснювати самоаналіз себе як особистості і суб'єкта педагогічної діяльності). Усі компоненти представляють загальну структуру артистичних умінь до яких ми віднесли: паралінгвістичні, екстралінгвістичні, кінетичні, стиль роботи вчителя, проксемічні уміння вчителя нетривіально, творчо підходити до організації навчально-виховного процесу, використовувати елементи арттизму для активізації інтересу та пізнавальної активності учнів у процесі навчання та виховання.

До структури артистичних умінь входять три компонента:

1. особистісний (спрямований на себе);
2. зовнішній (спрямований на суб'єкт);
3. оцінювальний (спрямований на самоаналіз).

Важливість артистичних умінь, як компонента педагогічної майстерності особистості вчителя та необхідності формування артистичних умінь у майбутніх учителів вимагає теоретичного обґрунтування педагогічних умов формування артистичних умінь у майбутніх учителів.

Педагогічні умови формування у майбутніх учителів артистичних умінь: перша умова спрямування змісту дисциплін психолого-педагогічного циклу на розвиток вмотивованості майбутніх вчителів до оволодіння артистичними уміньми. Застосування форм, методів і прийомів на дисциплінах психолого-педагогічного циклу протягом усього періоду навчання, сприяли формуванню у студентів артистичних умінь і підвищенню їх професійного рівня; друга умова взаємодія викладачів і студентів у процесі формування артистичних умінь на основі реалізації технологій інтерактивного навчання. Ефективність процесу формування артистичних умінь значно підвищується в умовах систематичного підходу, тобто активна та послідовна робота над кожним етапом. На практичних заняттях взаємодія між викладачем і студентом зводяться до рівня співтворчості; третя умова – автономізації дій студентів щодо прояву артистич-

них умінь майбутніх вчителів під час проходження педагогічної практики. Застосування теоретичних знань на практиці сприяє набуттю досвіду успішного здійснення автономних дій, самостійному вибору способів планування і проведення нестандартних уроків, сприяє професійному росту майбутніх вчителів.

Результатом реалізації цієї умови є активне застосування артистичних умінь в навчально-виховний процес, актуалізації артистичних умінь у творчій діяльності, стійкий інтерес до педагогічної діяльності та впевненість у своїх можливостях.

Ночовка О. М.

Донбаський державний педагогічний університет, м. Слов'янськ, Україна

ДО ПРОБЛЕМИ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТІВ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З ДОДАТКОВОЮ СПЕЦІАЛЬНОСТЮ «МУЗИКА»

У межах директиви Болонського процесу в українському освітньому просторі виділилася низка тенденцій щодо підвищення рівня конкурентоспроможності, мобільності майбутніх фахівців вищих педагогічних навчальних закладів, а саме введення нових двопрофільних спеціальностей. Так, студенти факультетів підготовки вчителів початкових класів отримали можливість опанувати додаткову спеціальність учителя музики, що безумовно підвищило кількість зацікавлених абітурієнтів та надало більших шансів для працевлаштування та самореалізації майбутніх педагогів. Але разом з тим злиття двох комплексних навчальних планів перевантажило учбовий процес, а це вимагає від викладачів пошуку нових ефективних технологій навчання.

Необхідно окремо наголосити, що оволодіння музичною професією має свою специфіку. Ураховуючи той факт, що музика є високим мистецтвом, опанування мистецтвом вимагає від самих студентів глибинної самовідданості, старанності, креативності та постійної додаткової самостійної практичної роботи. Діагностичний етап нашого дослідження, на жаль, виявив, що таких студентів небагато. Отже, специфіка предмету вимагає пошуку ефективних педагогічних технологій і методів виховання висококваліфікованих кадрів, які б були повністю підготовлені до самостійної музичної та освітньої роботи в загальноосвітній школі. На нашу думку, одним із шляхів подолання цієї проблеми є залучення студентів до активної самоосвітньої діяльності.

Різним аспектам питання щодо самоосвітньої діяльності студентів присвячено значну кількість науково-педагогічних праць: історико-педагогічний аналіз проблеми (С. Гергуль, А. Добридень, Г. І. Дудчак, А. О. Клочко та ін.),